

selv urimeligt paa et andet, hvor der da vækkes Misnoie. Til Styrke herfor kan anføres de Loven af 1857 saa hurtigt paafulgte Forandringer og Ophævelser i Lovene af 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867, hvilket neppe kan have nogen heldig Indflydelse paa Menigmand, naar han er stillet overfor ellers gavnlige Forfrister, som han nodig efterkommer. Søvrigt kan jeg intet Væsentligt erindre imod de for Brugen af de forskjellige Fiskeredskaber fastsatte Tidbestemmelser, hvis Værd jeg dog, som anført, ikke altid kan bedømme. Har Hensigten med dem været at standse Fiskeriet i den Tid, da den paagjældende Fiskeart er mager og daarlig, saa priser jeg dem; er det derimod for at lade Fisken have Fred i dens Ungletid, saa tillægger jeg dem mindre Værdi og betragter dem i en vis Henseende som mislige; deels tiltager nemlig Fisken gjerne i Godhed henimod Ungletiden, foran hvilken mange Arter stime sammen og give Fisserne det bedste Udbytte, som, naar de i den Tid skulde standse, berøves dem; deels er det, naar ikke Fredningstiden skulde sættes saa lang, at den fattige Mand vilde komme til at lide et søleligt Tryk derved, saa usikkert at ramme den rette Tid, da de forskjellige Aars Temperaturforhold kunne fremskynde eller forhale Rognogdyningen, som derved let kan komme til at falde udenfor den foreftrevne Fredningstid. — Reglerne for Indretning og Brug af de forskjellige Pystre, Halekam og Plumpstang ere vel gavnlige, da de skulle virke i Eighed med Nærborsbestemmelsen til at skaae den yngre Fisk, men de ere især nu, da en større Bidde er indrømmet, langt fra tilstrækkelige til at afværge den Fortræd, som disse Instrumenter, der bruges ibsnde og ere i Gang den største Tid af Aaret, tilføie Fiskene, hvilke i stort Tal faares, uden at faaes, og tildeels omkomme. Kunde de heelt affkaffes, vilde det være til største Gavn for Fiskeriet; men det er indlysende, at et dertil sigtende Forbud altfor haardt vilde ramme den fiskende Almue, som med dette billige Redskab søger Udkomme en stor Deel af Aaret. — Det stod vel til at eftervise, hvad de fleste Fiskerier angaaer, at skulle de bestaae og vedligeholdes, saa maatte der værnes om dem ved strenge Forbud, ikke mindre end Tilfældet er med Sagten; men jeg indseer godt, at man kommer i Collision med den gyldne Frihed og maa blive staaende foran den.

Efter det Anførte synes der Grund for at troe, at allerede Forordn. 15de December 1750 er gaaet for dybt i Detaillen, hvormom jeg dog, førend jeg har et mere omfattende Kjendskab til Forholdene, ikke bestemtere skal udtale mig; men i alt Fald troer jeg, at man rolig kunde have ladet det berøve ved den da tilveiebragte Lovtilstand; og Lov 29de December 1857 — jeg kjender ei dens Motiver, men lad os antage, at den skulde bringe liberalere Grundsætninger til Anvendelse — var da hverken nødvendig eller betimelig. Men eet Gode bragte den, og det var den oprettede Control, hvis Udførelse eller rettere Nødvendighed er begrundet i de særegne Forhold, som ovenfor paavist; Trangen til den har stedse været sølelig. Skal der gives Love, maa det dog være Statsmagten om at gjøre, at de overholdes, og Enhver, der er fortrolig med disse Forhold, vil vistnok indrømme, at man kommer Maalet nærmest ved et selvstændigt, sag- og localkyndigt Tilsyn, og om dette koster Penge, forekommer mig at maatte være et underordnet Hensyn ved Siden af det, at Staten skaffer sine Love Efterlevelse. Indvendingen, at Tilsynet paa Grund af Fjordens store Udstrækning ikke skulde blive virksomt, er søgt og ligefrem forkastelig.

Mit Svar paa Spørgsmaalet, om de for Einffjorden givne Lovbestemmelser Overholdelse vilde blive udsat for væsentlig Fare ved Ophævelse af Statscontrolen, er efter det foran Udtrede givet. Jeg har ved Citater ovenfor godtgjort, hvilken kjendelig Umage man har gjort sig for at controlere allerede de saa almindelige Bestemmelser, som D. L. indeholder i 5—10—45 til 47. Det var ei blot Embedsmænd paalagt at føre Tilsyn, men de hos Fjorden værende Bønder vare forpligtede til at angive; hvorledes man søgte at hjælpe sig, uden dog at naae Maalet, sees fremdeles af Forordn. 15de December 1750 §§ 24. og 26; Angivelsespligten blev udstrakt til Enhversomhelst under Ansvar, almindelig Undersøgelse an-